

Ῥήγα εὐφημούμενον ἔσπευσε νὰ λάβῃ τὴν γνώριμιαν τοῦ, συμπατριώτου μάλιστα ἔντος . . . ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἀπεφάσισε νὰ συναγωνισθῇ (μετὰ τοῦ Ῥήγα) καὶ νὰ συγκινδυνεύσῃ ὑπὲρ τῆς πατρίδος εἰκοσαετῆς ὧν τότε τὴν ἡλικίαν (1)· ἐν ἐτέρῳ δ' αὐτοῦ συγγράμματι ὁ Πεῤῥαιβὸς ἀφηγεῖται ὡς ἐξῆς τὰς πρώτας σχέσεις καὶ γνωριμίας του μετὰ τοῦ Ῥήγα.

«Κατὰ τὸ 1796 ἔτος διέβη ὁ Πεῤῥαιβὸς ἀπὸ Βουκουρέστιον εἰς Βιέννην τῆς Αὐστρίας, διὰ νὰ διδαχθῇ τὴν ἰατρικὴν· ἐκεῖ εὗρε Ῥήγαν τὸν Θετταλόν, ὅστις τὸν ἐδέχθη φιλοφρόνως εἰς τὴν οἰκίαν του, φίλος ὧν ἀπὸ Βουκουρέστιον, καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας τῷ ἐξήγησε τοὺς ὑπὲρ πατρίδος σκοπούς του. Ὅθεν ἀπεφάσισε καὶ αὐτὸς νὰ συναγωνισθῇ καὶ συγκινδυνεύσῃ μετ' αὐτοῦ εἰκοσαετῆς ὧν τότε τὴν ἡλικίαν» (2) Τὰ τῆς παιδικῆς ἡλικίας γράμματα ἐδιδάχθη ὁ Πεῤῥαιβὸς ἐν τινι τῶν σχολείων τῆς πατρίδος του Θεσσαλίας ὑπὸ διδάσκαλον Ἰωάνῃ Σπερμιώτην «δύο μόνον ἐπίσημα ὑπήρχον, λέγει, ἐν Θεσσαλίᾳ δημόσια σχολεῖα. Τὸ μὲν ἐν Τυρνόβῳ, τὸ δὲ ἐν Ἀμπελακίσις· καὶ ἐν τῷ πρώτῳ ἐσχολάρχει ὁ σοφὸς καὶ ἀοίδιμος Ἰωάννης Πέζαρος, γέννημα τοῦ ἰδίου Τυρνόβου, ὁ καὶ μετὰ ταῦτα χειροτονηθεὶς Οἰκονόμος, οὗτινος μαθηταὶ ἐχρημάτισαν οἱ ἀοίδιμοι διδάσκαλοι Κούμας ὁ Λαρισσαῖος καὶ Οἰκονόμος ὁ ἐξ Οἰκονόμων ἐκ Τσαριτζάνης ὡσαύτως καὶ ὁ διδάσκαλός μου Ἰωάνῃς Σπερμιώτης. (3)

(1) Ἰδὲ Σύντομον Βιογραφίαν Ῥήγα τοῦ Φεβραίου Ἀθήναις 1860 σελ. 46.

(2) Ἰδὲ Ἀπομνημον. Πολεμ. ὑπὸ Πεῤῥαιβοῦ τομ. 4. Προλεγ. Σελ. Θ'.

(3) Ἰδὲ Σύντ. Βιογρ. Ῥήγα τοῦ Φεβραίου ὑπὸ Πεῤῥαιβοῦ Σελ. 6.

Ἐκ παιδικῆς δὲ ἡλικίας, φαίνεται, ὅτι ὁ Πεῤῥαιβὸς ἦτο λίαν φιλαναγνώστης καὶ φιλομαθῆς· τούτου δὲ ἔνεκα καὶ κάτοχος ἱκανῆς Ἑλληνικῆς παιδείας ἐθεωρεῖτο ὑπὸ τῶν συγχρόνων του ἀγωνιστῶν καὶ συγγράμματά τινα ἐφιλοπόνησεν· ἀλλὰ περὶ τούτων μὲν κατωτέρω λεχθήσονται τὰ δέοντα· τὰ δὲ φιλομαθῆς αὐτοῦ ἀνομολογεῖ αὐτὸς οὗτος, λέγων «Ὅφειλῶ νὰ ὁμολογήσω μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ τὴν πρὸς ἐμὲ εὐεργεσίαν καὶ τὰς ἀξιομνημονεύτους παραγγελίας τοῦ περιωνύμου Πέτρου Φράγκη. Πάσχων γὰρ ὑπὸ δεινῆς ὀφθαλμίας, ἐθεραπεύθην ὑπ' αὐτοῦ ἐντελέστατα, ὡς τὸ ἐπὶ τὸν αὐχένα μου σημεῖον τῆς θεραπείας εἰσέτι φαίνεται. Πληροφορηθεὶς (ὁ ἰατρός) ὑπὸ τοῦ Ῥήγα τὴν καταγωγὴν μου, ἐκάθησε πλησίον μου, ἤρξατο δὲ ἐρωτᾶν με λεπτομερῶς τὴν αἰτίαν τῆς ὀφθαλμίας μου, ἢ σαφέστερον εἰπεῖν τῆς τυφλώσεως, συμβάσης ἐκ τινος ὑπερβολικῆς αἱμορραγίας τῆς ῥινός, ἐνῶ ἀνερίτηγασκον τὸν δεινὸν Πλούταρχον.» (1)

Οὕτω λοιπὸν ὁ Πεῤῥαιβὸς κατηρτισμένος ὧν διὰ παιδείας τινός καὶ ἰδίως μεγάλῃν ἔφεσιν ἔχων πρὸς τὸ διδάσκεσθαι εἰκοσαετῆς τὴν ἡλικίαν, προσεκολλήθη τῷ 1793 τῷ Ῥήγα, ἵνα συναγωνισθῇ, ὡς εἶπε, καὶ συγκινδυνεύσῃ ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Ἐκτοτε δὲ παρηκολούθησεν ἅπαντα τὰ διαβήματα τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἀνδρός, μέχρι τοῦ τέλους τοῦ μαρτυρικοῦ αὐτοῦ βίου· καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐβοήθει πιθανῶς εἰς τὰ φιλολογικὰ ἐκείνου ἔργα· ἔπειτα δὲ συνεμέθεξεν ἀναντιρρήτως καὶ τῶν συνωμοτικῶν, ὡς αὐτὸς οὗτος ὁ Πεῤῥαιβὸς ἀνομολογεῖ τοῦτο λέγων, «Ἡ ἐν Βουκουρεστίῳ συμβάσα μοι ὀφθαλμία, καὶ ἡ κοινὴ φήμη τοῦ Φράγκη, ταυτοχρό-

(1) Ἰδὲ Σύντομ. Βιογραφ. Ῥήγα τοῦ Φεβραίου ὑπὸ Πεῤῥαιβοῦ Σελ. 39.